

faglig Organisation, og uanset om denne faglige Organisation enten godkender eller misbilliger Strejken, er de paagældende pligtige til at tage saadant Arbejde, som maatte blive anvist dem, naar det vel at mærke, saaledes som det yderligere er udtrykt i den paagældende Paragraf, paa behørig Maade er konstateret, at Arbejdsstandningen virkelig er i Strid med Overenskomsten, virkelig er ulovlig, som man almindeligt kalder det, og Arbejdsløshedsinspektøren i saa Henseende har indsendt Oplysninger og ladet bekendtgøre, hvad der derefter vil være at foretage. Jeg tror, at man ved denne Bestemmelse paa dette Punkt, som jo har været meget omtalt, har faaet Regler, der i og for sig ikke just indeholder noget nyt, men Regler, der i Lovens Tekst udformer, hvad der er praktiseret i visse Tilfælde, som har foreligget i det sidste Aars Tid.

Dernæst nævner jeg, at der i Lovforslaget er indføjet de nødvendige Ændringer med Hensyn til Kassernes Ret til Fastsættelse af Dagpenge til et højere Beløb, end der er lovhjemlet ved den gamle Lov. Dette er nødvendiggjort ved de ændrede økonomiske Forhold. Det nye og højere Prisniveau, vi er naaet til, nødvendiggør naturligvis paa alle Omraader, hvor der er Tale om Udbetaling af Dagpenge og Erstatning ifølge en Forsikring, at der skrives til Ændring, da Værdierne har skiftet Karakter, i Virkeligheden er blevet helt andre Værdier i disse Aar, paa en saadan Maade, at en arbejdsløs Familie naturligvis ikke, selv i en meget kort Tid, kan klare sig med det Beløb, der var fastsat som Maksimum i den gamle Lov, nemlig 2 Kr., men maa have Adgang til en højere Dagpenge. Det fremtræder nu i § 12 saaledes, at der fastslaaes, at der ikke maa ansættes en mindre Dagpenge end 1 Kr. og ikke mere end et Tillæg af 2 Kr. daglig for Familieforsørgere og 1 Kr. 50 Øre for Ikke-Familieforsørgere udover, hvad der var Kassens vedtægtsmæssige Understøttelse i 1918.

Ligeledes af Hensyn til de nye Værdibestemmelser, som Tiden har medført, er der foretaget en Ændring i Lovforslagets § 6, nemlig om Aabningen af Adgang til, naar Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, at overskride de Formuegrænser, der i øvrigt indeholdes i Loven. Det bestemmes nu i Loven, at Formuebesiddere med for ugifte Personers Vedkommende 5000 Kr. og for Familieforsørgere indtil 10000 Kr. har Ret til at være Medlemmer af Kasserne, hvorimod

de altsaa ved at overskride disse Grænser taber denne Ret. Disse Beløb, 5000 Kr. og 10000 Kr., skal yderligere kunne fraviges ved Bestemmelse af Indenrigsministeriet efter Indstilling paa behørig Maade, naar Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, idet det jo er den vedkommende temmelig uforskyldt, at han maaske besidder en lille Ejendom, der tidligere var ansat til en Ejendomsstykk af, lad os sige 8000 Kr., men som paa Grund af de ændrede Ejendomsforhold er steget til 12—15000 Kr., og det vilde være ganske urimeligt at berøve en saadan Arbejder Retten til at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse. Oprindeligt var det foreslaaet at flytte den almindelige Formuegrænse op til det her nævnte Beløb, men da jeg ikke havde nogen Interesse i at fastholde Ønsket om en Flytning af Grænsen for kontant Formue, men specielt havde haft Opmærksomheden henvendt paa Nødvendigheden for fast Ejendom, havde jeg selvfølgelig paa den anden Side intet imod den Ændring, som er foretaget i det andet høje Ting, og hvorved det indskrænkes til at gælde udelukkende fast Ejendom.

Endelig nævner jeg den Overgangsform, som man tilstræber fra den nuværende Tilstand til den mere ordinære, og som findes udtrykt i den midlertidige Bestemmelse i Lovforslagets § 27. Der gives her Adgang til i Januar Kvartal 1920 at udbetale fortsat Hjælp af samme Størrelse som den vedtægtsmæssige, og ifølge Bestemmelsen i § 6 om Dagpengeforhøjelsen kan det hidtil udbetalte Dyrtidstillæg til den vedtægtsmæssige Understøttelse forhøjes, saaledes som jeg alt har nævnt. — Endvidere kan der betales Huslejehjælp paa indtil 30 Kr. maanedlig til Forsørgere, hvorimod der ikke længere vil være at udbetale til Ikke-Forsørgere. Endelig kan der til Familier med Børn udbetales et Tillæg, som kan fastsættes til 25 Øre daglig pr. Barn. Der skal for disse tre Maaneder: Januar, Februar og Marts 1920, aflægges særligt Regnskab, Staten refunderer da og skaffer sig senere igen Refusion fra Opholdskommunen, saaledes at Stat og Kommune i Realiteten kommer til hver at udrede $\frac{1}{3}$ af disse Tillæg og denne fortsatte Hjælp i Januar Kvartal, medens den ene Trediedel vil være at bære af Arbejdsløshedskasserne selv. Da Kasserne, i alt Fald en stor Del af dem, imidlertid i økonomisk Henseende er blevet haardt medtaget i disse Aar, kunde man ikke gaa ud fra, at de vilde være i Stand til